

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0093

Bankų sąjunga: 2015 m. metinė ataskaita

2016 m. kovo 10 d. Europos Parlamento rezoliucija „Bankų sąjunga. 2015 metų ataskaita“ (2015/2221(INI))

(2018/C 050/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika⁽¹⁾ (BPM reglamentas),
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Europos Centrinio Banko tarpinstitucinį susitarimą dėl demokratinės atskaitomybės vykdymo ir Europos Centriniam Bankui pavestų uždavinių vykdymo priežiūros praktinių sąlygų įgyvendinant bendrą priežiūros mechanizmą⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo mėn. paskelbtą Europos Centrinio Banko 2014 m. priežiūros veiklos metų ataskaitą⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentą (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriama Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (BPM pagrindų reglamentas)⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 17 d. Europos Centrinio Banko sprendimą dėl Europos Centrinio Banko pinigų politikos ir priežiūros funkcijų atskyrimo įgyvendinimo (ECB/2014/39)⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 4 d. Europos Centrinio Banko sprendimą, kuriuo nustatomos išsamiai vertinamos kredito įstaigos (ECB/2014/3)⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Bazelio komiteto neseniai atliktą darbą, ypač į Standartizuoto kredito rizikos metodo ir veiklos rizikos vertinimo pakeitimus,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio mėn. – 2014 m. gruodžio mėn. Europos Centrinio Banko atliktą išsamų vertinimą⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 17 d. Europos Centrinio Banko reglamentą (ES) 2015/534 dėl priežiūros finansinės informacijos teikimo⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010⁽⁹⁾ (BPeM reglamentas),
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Bendros pertvarkymo valdybos susitarimą dėl demokratinės atskaitomybės vykdymo ir Bendrai pertvarkymo valdybai pavestų uždavinių vykdymo priežiūros praktinių sąlygų įgyvendinant bendrą pertvarkymo mechanizmą⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OL L 287, 2013 10 29, p. 63.

⁽²⁾ OL L 320, 2013 11 30, p. 1.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2014.lt.pdf>.

⁽⁴⁾ OL L 141, 2014 5 14, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 300, 2014 10 18, p. 57.

⁽⁶⁾ OL L 69, 2014 3 8, p. 107.

⁽⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/comprehensive/2014/html/index.en.html>.

⁽⁸⁾ OL L 86, 2015 3 31, p. 13.

⁽⁹⁾ OL L 225, 2014 7 30, p. 1.

⁽¹⁰⁾ OL L 339, 2015 12 24, p. 58.

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į pranešimą dėl Europos ekonominės ir pinigų sąjungos sukūrimo (penkių pirmininkų pranešimas),
 - atsižvelgdamas į Komisijos sprendimą perduoti Čekijos, Liuksemburgo, Nyderlandų, Lenkijos, Rumunijos ir Švedijos bylas Europos Sąjungos Teisingumo teismui už tai, kad jos neįgyvendino Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos (2014/59/ES),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 8 d. Tarybos pareiškimą dėl bankų sąjungos ir tarpinio finansavimo priemonių, susijusių su Bendru pertvarkymo fondu,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją „ES finansinių paslaugų reguliavimo įvertinimas ir iššūkiai: poveikis ir veiksmai siekiant efektyvesnės ir veiksmingesnės ES finansų reguliavimo tvarkos ir kapitalo rinkų sąjungos“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 24 d. rezoliuciją „Ekonomikos valdymo sistemos peržiūra: įvertinimas ir uždaviniai“ ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. kovo mėn. Europos sisteminės rizikos valdybos pranešimą dėl pozicijų valstybės skolos atžvilgiu reguliavimo,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos komunikatą „Bankų sąjungos sukūrimas“ (COM(2015)0587),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 siekiant sukurti Europos indėlių garantijų sistemą (COM(2015)0586),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0033/2016),
- A. kadangi bankų sąjunga yra būtina pinigų sąjungos sudedamoji dalis ir esminis žingsnis siekiant tikros ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS), be to, kadangi dalyvauti bankų sąjungoje gali ir valstybės narės, kurių valiuta nėra euro;
- B. kadangi bankų sąjunga yra svarbi priemonė siekiant užtikrinti euro zonos bankų stabilumą ir atkurti pasitikėjimą jais, didinti finansinę integraciją, sumažinti Europos bankininkystės sistemos riziką bei neatsakingo elgesio riziką, prisidėti prie valstybių ir bankų sąsajų nutraukimo bei skatinti rizikos pasidalijimą pinigų sąjungoje;
- C. kadangi bankų sąjunga atlieka svarbų vaidmenį finansuojant investicijas ir taip skatinant ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą visoje ES;
- D. kadangi bankų sąjungoje bendrą taisyklių sąvadą turėtų papildyti bendras priežiūros mechanizmas (BPM), bendras pertvarkymo mechanizmas (BPm) bei aukšto ir vienodo lygio indėlių apsauga, be to, jame turėtų būti numatytos ES lygmens efektyvios fiskalinės stabilumo stiprinimo priemonės;
- E. kadangi BPM yra pirmasis bankų sąjungos ramstis ir juo siekiama užtikrinti vienodą ir homogenišką dalyvaujančių valstybių narių bankų priežiūrą, sudaryti vienodas veiklos sąlygas bankininkystės rinkoje ir didinti kredito įstaigų saugumą ir patikimumą bei finansų sistemos stabilumą, drauge paisant bankų ir jų veiklos modelių įvairovės;

⁽¹⁾ OL L 173, 2014 6 12, p. 149.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0238.

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

- F. kadangi Europos Centrinis Bankas (ECB) iki šiol vykdydamas priežiūros veiklą nepakankamai atsižvelgė į proporcingumo principą;
- G. kadangi BPeM yra antrasis bankų sąjungos ramstis ir juo siekiama užtikrinti vienodas taisykles bei procedūras ir bendrą sprendimų priėmimo procesą, siekiant tvarkingo žlungančių bankų pertvarkymo, kuris turėtų kuo mažesnę poveikį likusiai finansų sistemos daliai, realiajai ekonomikai, paprastiems piliečiams ir viešiesiems finansams visoje Europoje;
- H. kadangi trečiąjį bankų sąjungos ramstį iki šiol sudaro nacionalinių indėlių garantijų sistemų suderinimas, o pasiūlymas dėl Europos indėlių garantijų sistemos, kuriuo siekiama palaipsniui užtikrinti vienodą indėlių apsaugos lygį, tik neseniai buvo pristatytas Komisijos ir dėl jo bus priimtas teisėkūros institucijų sprendimas taikant įprastą teisėkūros procedūrą;
- I. kadangi BPM reglamentu ir BPeM reglamentu reikalaujama, kad nauja institucijos, įsteigtos pagal BPM (visų pirma ECB priežiūros valdyba) ir pagal BPeM (visų pirma Bendra pertvarkymo valdyba), vykdydamos užduotis laikytųsi skaidrumo ir atskaitomybės principų; kadangi tos įstaigos turėtų rodyti pavyzdį šioje srityje, taip pat techninės kompetencijos ir patikimumo klausimu;

Bendras priežiūros mechanizmas (BPM)

1. palankiai vertina tai, kad įsteigtas BPM, kuris nuo savo sukūrimo pradžios buvo sėkmingas tiek veiklos, tiek priežiūros kokybės atžvilgiu, ir mano, kad BPM yra puikus pasiekimas, atsižvelgiant į projekto sudėtingumą ir turėtą labai trumpą laiko terminą;
2. ragina bankų sąjungoje užtikrinti platų atstovavimą, ateityje pagal nustatytas teises taisykles ir procedūras įtraukiant ir pakviečiant dalyvauti nedalyvaujančių valstybių narių nacionalines kompetentingas institucijas, taip pat glaudžiau bendradarbiaujant su trečiosiomis valstybėmis už ES ribų; dar kartą patvirtina, kad, siekiant užtikrinti veiksmingą sisteminę svarbą bankų reguliavimą ir priežiūrą, itin svarbu, kad nacionalinės kompetentingos institucijos glaudžiau derintų savo veiklą visoje ES bei tarptautiniu mastu;
3. visų pirma palankiai vertina, kalbant apie veiklos pradžią:
 - a) darbuotojų įdarbinimo procesą, kurio rezultatas – tinkamas kompetencijų, kultūrų ir lyčių derinys, prisidedantis prie viršvalstybinio BPM pobūdžio užtikrinimo, taip pat išsamią mokymų veiklos programą, skirtą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms ir ECB darbuotojams; vis dėlto pažymi, kad ECB sutarčių sudarymo praktika reikia tobulinti, ypač atsižvelgiant į trumpalaikių sutarčių skaičių, darbuotojų darbo valandų patikrinimą, įdarbinimo proceso skaidrumą ir pasirengimą vesti derybas su profesinėmis sąjungomis; atkreipia dėmesį į ECB pranešimą, kad jis paskyrė savo pirmąjį vyriausiąjį paslaugų pareigūną, kuris valdys visas administracines tarnybas, IT paslaugas ir žmogiškuosius išteklius;
 - b) tai, kad remiantis geriausia nacionaline praktika parengtas Priežiūros vadovas, kuriuo nustatomi visos euro zonos priežiūrinio tikrinimo proceso atlikimo bendri procesai, procedūros ir metodai;
 - c) tai, kad sukurta IT infrastruktūra ir pagalbinės analitinės priemonės; pabrėžia, kad svarbu, jog IT sistemos būtų tvirtos, gerai veiktų ir atitiktų BPM priežiūros funkcijų poreikius; ragina derinti BPM ir nacionalinių priežiūros institucijų veiklą siekiant, kad duomenų poreikiai būtų pataikyti naudojant bendrą programinę įrangą;
 - d) tai, kad sudarytos jungtinės priežiūros grupės, ir dialogą, kurį jos užmezgė su prižiūrimomis kredito įstaigomis;
 - e) procesus, sukurtus siekiant palengvinti įprastas procedūras (leidimai įsigyti kvalifikuotuosius akcijų paketus, licencijavimas, paso mechanizmas, kompetencijos ir tinkamumo vertinimai);
4. pažymi, kad labai didelė veiklos dalis paprastai skiriama administracinėms procedūroms, reikalaujamos pagal BPM reglamentą, o tai ne visada proporcinga, ir yra pasirengęs svarstyti pasiūlymus, kuriais būtų siekiama sumažinti visų lygių struktūroms tenkančią praktinę naštą ir gerinti BPM priežiūros veiksmingumą, išnaudojant administracinių procedūrų racionalizavimo galimybes ir pavedant kitiems subjektams priimti, laikantis aiškių ribų ir gairių, tam tikrus sprendimus konkrečiais administraciniais klausimais;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

5. su pasitenkinimu pažymi, kad atlikta ECB etikos taisyklių peržiūra, ir pabrėžia, kaip svarbu taikyti veiksmingas taisykles dėl interesų konfliktų ir apsaugos nuo nederamos finansų sektoriaus įtakos darbuotojams ir valdymo organų nariams priemonės;
6. mano, kad nors greičiau kaip per metus pasiektas jungtinių priežiūros grupių veiksmingumo lygis yra puikus, tačiau būtų galima jį toliau gerinti, be kita ko, veiksmingiau į sprendimų priėmimo procesą įtraukiant nacionalines kompetentingas institucijas;
7. atkreipia dėmesį į prižiūrimų subjektų pastabas, kad reikia iš anksto planuoti priežiūros veiksmus, siekiant pagerinti jų kokybę ir išvengti nenumatytų banko verslo veiklos sutrikdymo pasekmių, ir mano, kad šioje srityje dar galima labai daug ką patobulinti;
8. pabrėžia, kad reikia vengti atskaitų teikimo reikalavimų ir atskaitų teikimo kanalų dubliavimo ir apskritai nereikalingos administracinės naštos kredito įstaigoms, ypač smulkesniems bankams, taip pat reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi proporcingumo principo; ragina didinti duomenų rinkimo, kuris turėtų atitikti principą „tik vieną kartą“, veiksmingumą, taip pat įvertinti jo naudingumą, tinkamumą ir proporcingumą;
9. ragina ECB užtikrinti, kad kuriant išsamią kredito rizikos duomenų bazę (Analitinį kredito duomenų rinkinį – AnaCredit) ypatingas dėmesys būtų skiriamas proporcingumo principui ir poreikiui išvengti neproporcingai didelių administracinių sąnaudų, ypač mažesnėse įstaigose; atsižvelgdamas į tai, ragina nustatyti tinkamo lygio atitinkamas atskaitomybės ribines vertes;
10. pabrėžia, kad svarbus glaudus ECB generalinių direktoratų, atsakingų už tiesioginę ir netiesioginę mikroprudencinę priežiūrą, ir generalinio direktorato, atsakingo už horizontaliąją priežiūrą ir ekspertines paslaugas, bendradarbiavimas, ir pažymi, kad pastarojo direktorato vaidmuo svarbus siekiant gerinti prižiūrimų subjektų supratimą apie bendrą priežiūros koncepciją, kuria grindžiamos konkrečios atskiros mikroprudencinės priemonės; pabrėžia, kad svarbus visapusiškas organizacinis atskyrimas tarp BPM darbuotojų ir darbuotojų, teikiančių paslaugas, kurios reikalingos nepriklausomos pinigų politikos tikslais;
11. ragina atlikti sistemingą ECB prižiūrimų įstaigų išsamių vertinimų peržiūrą, taip pat atitinkamai tobulinti metodiką, atsižvelgiant į sukauptą patirtį, visais atvejais, kai įstaiga laikoma patikima pagal vertinimus, bet vėliau patiria problemų, taip pat kai įstaiga laikoma turinčia nepakankamai kapitalo remiantis testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijumi, kuris vėliau pasirodo esąs itin netikroviškas; pabrėžia šiuo metu vykdomo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikos trūkumus, kai pozicijos trečiųjų valstybių atžvilgiu įvertinamos remiantis bankų atliktu vidaus vertinimu;
12. palankiai vertina tai, kad ECB siekia pagerinti testavimo nepalankiausiomis makrosąlygomis modelį, siekdamas į testavimo nepalankiausiomis sąlygomis modelį integruoti tikroviškesnius dinامينius elementus ir įtraukti tinkamą likvidumo testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, taip pat į platesnį modelį integruoti neigiamo poveikio plitimo bankininkystės sistemoje ir dvikryptės sąveikos su realiąja ekonomika ir šešėliniu bankų sektoriumi aspektus;
13. mano, kad išsamus vertinimas, atliktas prieš pradėdant veikti BPM, yra svarbus žingsnis siekiant atkurti per krizės metus prarastą pasitikėjimą ir didinti euro zonos bankų sistemos atsparumą, gerinant jos kapitalizaciją ir didinant skaidrumą; mano, kad priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesas (angl. SREP) ir būsimas išsamus bankų balansų vertinimas yra būtina priemonė siekiant nustatyti bankus, kurie turėtų sustiprinti savo kapitalizaciją ir sumažinti finansinį svertą;
14. pabrėžia, kad ekonomika atsigauja, tačiau (visų pirma dėl to, kad nepakanka struktūrinių reformų, konvergencijos ir investicijų ir esama pernelyg didelės priklausomybės nuo išorės veiksnių) vis dar neužtikrintai ir nedaug, o infliacija tebėra mažesnė nei nustatytas tikslas; atsižvelgdamas į tai, pažymi, nors neseniai buvo galima pastebėti apčiuopiamų pagerėjimo požymių, kredito dinamika vis dar vangi daugelyje jurisdikcijų ir daugelio Europos bankų balansų padėtį apsunkina daugybė susikaupusių neveiksnių paskolų, kurios riboja jų pajėgumą finansuoti ekonomiką;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

15. primena, kad galimybė nurašyti arba parduoti neveiksnius paskolos yra gyvybiškai svarbi, nes ji išlaisvina kapitalą naujų paskolų finansavimui, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ); pabrėžia, kad neveiksnių paskolų problemą reikia spręsti Europos lygmeniu, visų pirma sudarant palankesnes sąlygas įsteigti turto valdymo įmones tose šalyse, kuriose, kaip manoma, tai svarbu, kaip buvo Ispanijoje ir Airijoje;

16. pabrėžia, kad nepaprastai svarbus veiksmingas makroprudencinės ir mikroprudencinės politikos koordinavimas, ir pažymi, jog BPM visais atžvilgiais yra ES makroprudencinės sistemos dalis ir BPM institucijai suteiktos atitinkamos makroprudencinės pareigos, kurias ji vykdo drauge su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis ir ECB Valdančiąja taryba; pabrėžia, kad reikia stiprinti Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) vaidmenį siekiant papildyti nacionalinių kompetentingų institucijų ir BPM įgaliojimus visoje ES visuose sektoriuose makroprudencinę priežiūrą vykdančia institucija, siekiant užtikrinti, kad makrolygio rizikos keliamos problemos būtų sprendžiamos vadovaujantis bendraisiais ES interesais; mano, kad makroprudencinėje politikoje turi būti skiriama daugiau dėmesio finansinio ciklo metu pasireiškiančių didelių svyravimų prevencijai; primena, kad ESRV turėtų spręsti finansų rinkų tarpusavio sąsajų ir kitokios sisteminės rizikos, kuri daro poveikį finansinių rinkų stabilumui, problemas;

17. sutinka su ECB aukšto rango pareigūnų nuomone, kad makroprudencinėje politikoje turi būti skiriama daugiau dėmesio finansinio ciklo metu pasireiškiančių didelių svyravimų prevencijai, o ne paprasčiausiai didinti atsparumą jau įvykusiems sukrėtimams; teigiamai vertina ECB atliekamus finansinio stabilumo nustatymo tyrimus ir primygtinai ragina rengti tokias priemones kaip sisteminės rizikos indeksas, aptartas 2015 m. lapkričio mėn. Finansinio stabilumo apžvalgoje ir skirtas stebėti sisteminę riziką kaip viena iš veiksmingų tokios rizikos valdymo priemonių;

18. atkreipia dėmesį į tai, kad bankų struktūrinė reforma, kuria pasiūlyta siekiant sumažinti sisteminę riziką ir spręsti „pernelyg didelių, kad joms būtų leista žlugti“ įstaigų problemą, dar neįgyvendinta; ragina skubiai pasiekti susitarimą dėl teisėkūros priemonių;

19. atkreipia dėmesį į tai, kad draudimo sektorius vis labiau įsitraukia į finansines paslaugas, ir pabrėžia, kad svarbu sudaryti vienodas veiklos sąlygas, kad būtų išvengta reglamentavimo arbitražo rizikos ribojimo ir vartotojų apsaugos taisyklių srityje;

20. mano, kad pasauliniai veiksmai siekiant didesnio ir kokybiškesnio bankų kapitalo ir mažesnio finansinio svėro naudojimo bankuose yra būtina sąlyga siekiant patikimos bankininkystės sistemos, pajėgios remti ekonomiką, ir norint išvengti bet kokio per krizę taikytų milžiniškų gelbėjimo valstybės lėšomis priemonių pasikartojimo; tačiau pabrėžia, kad tarptautiniu lygiu (Finansinio stabilumo taryboje (angl. FSB), Bazelio bankų priežiūros komitete (BBPK) ir kt.) rengiant finansų sektoriui taikomą reguliavimo, priežiūros ir kitokio pobūdžio politiką neturi būti orientuojamasi į konkretų finansavimo modelį, naudojamą vienoje pasaulio dalyje;

21. pažymi, kad reikalaujamos kapitalo sumos didinimas, viršijant tam tikrą ribinę vertę, gali trumpuoju laikotarpiu sukelti neplanuotų pasekmių ir apriboti bankų skolinimo galimybes, todėl nustatant kapitalo lygį derėtų atsižvelgti į šią riziką; pabrėžia, kad kapitalo reikalavimų ir kredito pasiūlos tarpusavio priklausomybė nėra tiesinė;

22. ragina Komisiją, bendradarbiaujant su Europos priežiūros institucijomis (EPI), atlikti išsamų kapitalo reikalavimų, nustatytų dabar galiojančiuose ir būsimuose teisės aktuose, vertinimą, visų pirma siekiant analizuoti jų poveikį MVĮ finansavimo sąlygoms ir apskritai realiajai ekonomikai, kartu atsižvelgiant į trumpalaikio ir ilgalaikio kapitalo reikalavimų poveikio pusiausvyrą ir poreikį užtikrinti finansinį stabilumą;

23. primena, kad svarbios tokios priemonės kaip „MVĮ rėmimo koeficientas“; siūlo iniciatyvas, skirtas gerinti MVĮ finansavimą, išplėsti, jas taikant taip pat veiklą pradedančioms, labai mažoms bei vidutinės kapitalizacijos įmonėms;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

24. mano, kad priežiūros ir reguliavimo sistemos stabilizacija yra svarbi siekiant atkurti investuotojų pasitikėjimą, išvengti netikrumo dėl reguliavimo ir priežiūros veiksmų ir skatinti ekonomikos augimą bei finansinį stabilumą; ragina trumpuoju laikotarpiu supaprastinti galiojančias reguliavimo normas, o vidutinės trukmės laikotarpiu sukurti integruotą Europos finansų reguliavimo ir vartotojų teisių taisyklių sąvadą, kuris pakeistų dabartinius sudėtingus ir apsunkinančius siauro taikymo teisės aktus;

25. palankiai vertina tai, kad 2015 m. priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso ciklui parengta bendra metodika; pažymi, jog iš dalies dėl to, kad BPM pradėtas įgyvendinti labai sparčiai, daugelis šios metodikos aspektų galutinai nustatyti jau vykstant priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesui, ir mano, kad, siekiant gerinti rezultatų patikimumą ir bankų rizikos profilių bei kapitalo lygių darną, procesui, per kurį patvirtinami bendri rizikos vertinimui taikomi priežiūros standartai, gali būti naudingi tolesni patobulinimai; palankiai vertina BPM norą imti veiksmų bankų valdymo srityje, ypač rizikos valdymo, polinkio rizikuoti ir kibernetinės rizikos klausimais;

26. mano, kad didžiausios galimos paskirstyti sumos apskaičiavimas kiekvienam atskiram bankui pagal Kapitalo reikalavimų direktyvos 141 straipsnio 6 dalį yra svarbi priemonė norint užtikrinti kapitalo atkūrimą kaip alternatyvą mažėjančiam balansui; pabrėžia, jog tai, kad teisės akte trūksta aiškumo dėl antrojo ramsčio ir kapitalo rezervų hierarchijos nustatant didžiausios galimos paskirstyti sumos ribinę vertę ir kitas sankcijų priemones, neužkertama BPM institucijai kelio pasinaudoti turimomis lankstumo galimybėmis, siekiant išvengti sprendimų, kurie būtų pernelyg nelankstūs ir galėtų neigiamai paveikti papildomo 1 lygio kapitalo obligacijų rinką bei sukurti nevienodas veiklos sąlygas kitų jurisdikcijų atžvilgiu; ragina pateikti teisinį didžiausios galimos paskirstyti sumos mechanizmo ir antrojo ramsčio funkcijos, kurios paskirtis – mažinti bankams būdingą riziką, paaiškinimą, kad ES būtų užtikrintos vienodos veiklos sąlygos ir suteikta daugiau aiškumo mechanizmo paskirties klausimu; mano, kad persvarstant tas nuostatas reikėtų siekti įtraukti jas į reglamentą;

27. pabrėžia, kad valstybėms narėms suteiktos pasirinkimo galimybės ir teisės veikti savo nuožiūra trukdo BPM institucijai kurti bendrą ir nuoseklią priežiūros metodiką euro zonoje, kad būtų užtikrintos tikrai vienodos veiklos sąlygos, be to, mano, kad praktika ir standartai turėtų būti suvienodinti kartu užbaigiant kurti kitus du bankų sąjungos ramsčius; šiuo atžvilgiu palankiai vertina ECB paskelbtą reglamento projektą, kuriuo siekiama panaikinti maždaug 35 nacionalines pasirinkimo galimybes ir teises veikti savo nuožiūra pagal ES bankininkystės reglamentavimo sistemą, taip pat ECB paskelbtą rekomendacijų projektą, kuris padėtų jungtinėms priežiūros grupėms nuosekliau priimti sprendimus tose srityse, kuriose taikomos kitos nustatytos pasirinkimo galimybės ir teisės veikti savo nuožiūra; mano, kad tokiam bendram įgyvendinimui reikalinga laipsniškų veiksmų koncepcija ir kad jo tikslas turėtų būti pašalinti visos esamos kliūtis ir panaikinti bet kokią esamą segmentaciją; yra pasirengęs bendradarbiauti teisėkūros lygmeniu, siekiant toliau gerinti reguliavimo ir priežiūros suderinimą; pabrėžia poreikį peržiūrėti nacionalines pasirinkimo galimybes ir teises veikti savo nuožiūra, siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas visoje bankų sąjungoje, įskaitant konglomeratų ir nekonglomeruotų įstaigų, turinčių draudimo įmonių akcijų paketus;

28. primena, kad tikrosios vertės nustatymą taikant nerealizuotam pelnui ir nuostoliams, susijusiems su pozicijomis centrinės valdžios institucijų vertybinių popierių, kurie klasifikuojami kaip „parduoti laikomi“, atžvilgiu, ne tik stiprinama bankų ir valstybių sąsaja, bet ir gali padidėti nuosavų lėšų svyravimai; ragina ECB ir toliau netaikyti šio vertės nustatymo, kol nebus taikomas 9-asis TFAS;

29. pabrėžia, kad tiek 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudenčių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms, tiek Kapitalo reikalavimų direktyva (2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros), bendrai vadinamus KRD IV ir KRR dokumentų rinkiniu, teisės aktų leidėjai priėmė prieš sukuriant bendrą priežiūros mechanizmą; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl KRD IV ir KRR dokumentų rinkinio techninio pritaikymo, siekiant jį suderinti su bankų sąjungos sistema; kad būtų užtikrintas suderintas įgyvendinimas visoje ES ir bankų sąjungoje primygtinai ragina Komisiją kaip teisėkūros priemonę naudoti reglamentus (kurie yra tiesiogiai taikomi visiems subjektams visoje ES), o ne direktyvas;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

30. pabrėžia, kad svarbi veikla, kurios imtasi siekiant homogenizuoti pagal riziką įvertinamo turto apskaičiavimus, nes tai itin svarbu palyginamumo sumetimais, ir veikla, kurios imtasi siekiant peržiūrėti vidinius bankų kapitalo poreikių apskaičiavimo modelius; mano, kad pažanga šioje srityje, apimant visus portfelius, yra nepaprastai svarbi siekiant išsaugoti bankų priežiūros euro zonoje veiksmingumą ir patikimumą, kad būtų skatinama geriausia praktika nustatant rinkos ir kredito rizikos modelius;

31. palankiai vertina tai, kad BPM institucija patvirtino penkis bendruosius prioritetus, kuriais ji vadovausis vykdydama priežiūrą 2016 m.; pabrėžia, kad BPM neturėtų apsiriboti kredito rizika, bet skirti dėmesio visoms bankų rizikos rūšims, įskaitant nefinansinę riziką; pabrėžia, kad būtina imtis tolesnių veiksmų siekiant sustiprinti priežiūros institucijų atliekamą bankų finansinių portfelių, ypač 3 lygio finansinio turto (įskaitant išvestines finansines priemones), vertinimą; pabrėžia, kad reikia mažinti sąsajas tarp reglamentuojamo ir šešėlinio bankų sektoriaus, pirmiausiai apribojant atitinkamas kredito rizikos pozicijas;

32. mano, kad daugiau deramo dėmesio turėtų būti atkreipta į padidintą riziką, atsirandančią dėl nebalansinių straipsnių, ypač kylančią pasauliniams sisteminės svarbos bankams (angl. G-SIB); šiuo atžvilgiu pabrėžia poreikį budriai stebėti šešėlinio bankų sektoriaus raidą;

33. atkreipia dėmesį į Bazelio bankų priežiūros komiteto ir Europos sisteminės rizikos valdybos veiklą dėl bankų ir kitų finansinių tarpininkų pozicijų valstybės skolos atžvilgiu; ragina ES institucijas, derinant veiklą pasauliniu lygmeniu, nuodugniai ir išsamiai įvertinti galimus vidutinės trukmės laikotarpio pokyčius dabartinėje reguliavimo sistemoje, nemažinant valstybėms narėms prieinamų lėšų, nesukuriant nenumatytų rinkos ar konkurencijos iškraipymų ir nedarant poveikio finansiniam stabilumui; pabrėžia, kad norint užtikrinti visapusišką rizikos mažinimą, drauge reikėtų imtis priemonių, be kita ko, sumažinti pozicijas 2 lygio ir 3 lygio turto atžvilgiu ir užtikrinti visišką vidaus reitingais pagrįstų (angl. IRB) sistemų, taikomų kredito rizikos vertinimui, konvergenciją;

34. pabrėžia, kad BPM ir BPem – tai žingsnis link bendrosios bankininkystės paslaugų rinkos rinkos, didinantis tarpvalstybinio konsolidavimo patrauklumą; mano, kad siekiant išvengti naujų „pernelyg didelių, kad joms būtų leista žlugti“ įstaigų problemų, kurios gali atsirasti dėl didesnio įmonių susijungimų ir įsigijimų skaičiaus, būtina Kvalifikuotųjų akcijų paketų direktyvoje nustatyti reikalavimą dėl finansinio stabilumo ir sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo;

35. pabrėžia svarbų vaidmenį, kuris teko BPM per Graikijos krizę stebint šalies bankų sektoriaus būklę, atliekant išsamų svarbių Graikijos įstaigų vertinimą ir padedant nustatyti rekapitalizacijos poreikius; atkreipia dėmesį į tai, kad, BPM vertinimu, Graikijos bankų rekapitalizavimo poreikiai svyruoja nuo 4,4 mlrd. EUR pagal bazinį scenarijų iki 14,4 mlrd. EUR pagal didžiausios rizikos scenarijų, o pagal programą numatytos atsargos sudarė iki 25 mlrd. EUR; prašo pateikti paaiškinimą dėl vaidmens, kurį atliko finansiniai konsultantai, kurie dažnai buvo samdomi ne viešųjų pirkimų konkurso tvarka ir dalyvavo visais euro zonos bankų gelbėjimo atvejais teikdami patarimus tarptautinių skolintojų trejetui; ragina užtikrinti daugiau skaidrumo ir atskaitomybės įdarbinimo procese, siekiant išvengti galimų interesų konfliktų, kylančių dėl ryšių su investiciniais fondais ir kitais finansinių paslaugų teikėjais; prašo ECB iš naujo apibrėžti savo kaip „tylaus stebėtojo“ vaidmenį pagalbos programose; pabrėžia, kad skubi parama likvidumui padidinti – esminė priemonė siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą, užkertant kelią likvidumo krizių virsmui į mokumo krizes; atkreipia dėmesį į tai, kad atsakomybė už tos paramos teikimą dar nevisiškai perkelta į euro zonos lygmenį; palankiai vertina ECB Pirmininko M. Draghi pastabas, pateiktas Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui su užuominomis apie galimą kruopščią skubios paramos likvidumui padidinti tvarkos peržiūrą, atsizvelgiant į bankų priežiūros perkėlimą į Europos lygmenį;

36. mano, kad ECB priežiūros strategijoje, nors ir išvengiant diferencijavimo pagal valstybę narę, turėtų atsispindėti ir būti užtikrintas bankininkystės modelių, įskaitant autentiškus ir geros būklės savitarpio, taupomuosius ir kooperatinius bankus, pliuralizmas ir įvairovė visoje ES, be to, ši strategija turėtų atitikti proporcingumo principą;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

37. mano, kad siekiant užtikrinti vienodas prižiūrimų subjektų veiklos sąlygas, sąžiningą konkurenciją bankininkystės rinkoje ir išvengti atvejų, kai netikrumas dėl reguliavimo neigiamai veikia bankų verslo strategiją, itin svarbus skaidrumas rinkos dalyviams ir visuomenei, be kita ko, jautriais klausimais (pavyzdžiui, dėl kapitalo tikslinių rodiklių, nustatytų vykstant priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesui, priežiūros praktikos ir kitų reikalavimų); pabrėžia, kad tiek priežiūros institucijų, tiek prižiūrimų subjektų skaidrumas taip pat yra būtina sąlyga siekiant užtikrinti atskaitomybę, nes tai sudaro sąlygas Parlamentui ir visuomenei būti informuotiems apie pagrindinius politikos klausimus ir įvertinti atitiktį taisyklėms ir priežiūros praktikai; ragina užtikrinti didesnę sprendimų dėl 2 ramsčio ir atitinkamų pagrindimų skaidrumą;

38. pabrėžia, kad šiuo klausimu naudinga priemonė galėtų būti paskelbtas dažniausiai užduodamų klausimų apie priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą sąrašas;

39. palankiai vertina efektyvų ir atvirą būdą, kuriuo ECB iki šiol vykdė savo atskaitomybės Parlamentui pareigas, ir ragina ECB ir toliau visapusiškai tęsti šias pastangas ir toliau padėti gerinti Parlamento pajėgumą vertinti BPM politiką ir veiklą; palankiai vertina ECB pirmininko norą ir toliau bendradarbiauti su Parlamentu ECB vaidmens bankininkystėje klausimais, ypač susijusiais su pasaulinių standartus nustatančių institucijų, pavyzdžiui, Finansinio stabilumo tarybos, veikla;

40. primena, kad viešojo sektoriaus auditas yra neatsiejama priemonių, kuriomis užtikrinamas institucijų atskaitingumas piliečiams, dalis; todėl su tam tikru susirūpinimu atkreipia dėmesį į 2015 m. birželio mėn. paskelbtą Europos Sąjungos aukščiausiąjį audito institucijų vadovų ryšių palaikymo komiteto ir Europos Audito Rūmų pareiškimą, kuriame įspėjama, kad dėl nacionalinių institucijų vykdytų priežiūros užduočių perdavimo BPM institucijoms gali atsirasti audito trūkumų, kadangi Audito Rūmų įgaliojimai atlikti ECB vykdomos priežiūros auditą yra ne tokie išsamūs kaip nacionalinių audito institucijų įgaliojimai atlikti nacionalinių priežiūros institucijų veiklos auditą; taigi rekomenduoja apsvarstyti galimybę suteikti Europos Audito Rūmams didesnius audito įgaliojimus;

41. pabrėžia, kad labai svarbus Bendros pertvarkymo valdybos, Europos bankininkystės institucijos (EBI) ir kitų Europos finansų priežiūros sistemos institucijų bendradarbiavimas, sykiu visapusiškai paisant vaidmenų ir kompetencijos sričių pasidalijimo ir atskiriant reguliavimą ir priežiūrą, kad būtų geriau užtikrinamas ES stabdžių ir atsvarų sistemos laikymasis; pabrėžia, kad visų pirma EBI, turinti nedviprasmišką vartotojų apsaugos įgaliojimą, privalo užtikrinti ir stiprinti vartotojų apsaugos bankinių paslaugų srityje sistemą, papildydama BPM institucijų vykdomą prudencinę priežiūrą ir užtikrindama apsaugą visoje Sąjungoje;

42. palankiai vertina BPM patikimumą tarptautinėje arenoje; mano, jog itin svarbu, kad BPM institucijos būtų tinkamai įtrauktos į procesą, kai rengiami visuotiniai reguliavimo standartai, ypač gairės, derinamos Finansinio stabilumo taryboje (FST) ir Bazelio bankų priežiūros komitete;

Bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM)

43. palankiai vertina tai, kad sėkmingai sukurta Bendra pertvarkymo valdyba ir valstybėse narėse įsteigtos nacionalinės pertvarkymo institucijos;

44. pabrėžia, kad, siekiant sklandaus BPeM veikimo, labai svarbu užtikrinti veiksmingą Bendros pertvarkymo valdybos ir nacionalinių pertvarkymo institucijų bendradarbiavimą; mano, kad vidinės pertvarkymo grupės, tokios pat kaip BPM jungtinės priežiūros grupės, būtų geras pagrindas organizuoti bendradarbiavimą BPeM;

45. ragina sudaryti susitarimo memorandumą dėl Bendros pertvarkymo valdybos ir ECB, kaip bendros priežiūros institucijos, tarpusavio bendradarbiavimo ir dalijimosi duomenimis, siekiant didinti veiksmingumą ir išvengti dvigubo bankų ataskaitų teikimo, sykiu sudarant sąlygas Bendrai pertvarkymo valdybai priėti prie BPM duomenų, kurių jai reikia instituciniams įgaliojimams vykdyti; pabrėžia, jog svarbu, kad BPeM institucijos ir nacionalinės kompetentingos institucijos sklandžiai bendradarbiautų;

46. pabrėžia skirtumus tarp bankų, kuriuos tiesiogiai prižiūri BPM institucija, ir bankų, už kuriuos tiesiogiai atsako BPeM institucija (įskaitant kitas tarpvalstybines grupes), ir jų galimas pasekmes, susijusias su BPeM institucijos prieiga prie informacijos;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

47. ragina nustatyti konkrečią Komisijos veiksmų ir Bendros pertvarkymo valdybos bei Komisijos bendradarbiavimo tvarką, kad būtų nustatytos veiksmingos sprendimų priėmimo pertvarkymo atveju procedūros;
48. ragina sudaryti Bendros pertvarkymo valdybos ir nedalyvaujančių valstybių narių bei trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijų bendradarbiavimo susitarimus, siekiant veiksmingo abipusio bendradarbiavimo ir keitimosi informacija;
49. palankiai vertina tai, kad, laikydamasi atitinkamų EBI standartų, Bendra pertvarkymo valdyba parengė pertvarkymo veiklos vadovus, kuriais siekiama skatinti nuoseklų, veiksmingą ir proporcingą požiūrį į pertvarkymo užduotis BPeM;
50. ragina laiku užtikrinti pažangą rengiant pertvarkymo planus ir nustatant minimalius nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimus įstaigoms, patenkančioms į Bendros pertvarkymo valdybos veiklos sritį, kad būtų galima užtikrinti tvarkingą žlungančių bankų pertvarkymą, kuris turėtų kuo mažesnę poveikį realiajai ekonomikai ir viešiesiems finansams; ragina Komisiją skubiai priimti techninį reguliavimo standartą dėl minimalių nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimų ir patvirtinti visiems Bendros pertvarkymo valdybos prižiūrimiems bankams taikomą aukštą privalomą bent 8 proc. nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų standartą pagal Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą (BYPD, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES) ⁽¹⁾ ir siekį sumažinti tikimybę MVI prarasti neapdrauosius indėlius; atkreipia dėmesį į dedamas pastangas įgyvendinti bendrų nuostolių padengimo galimybių priemonę ir ragina Komisiją užtikrinti, kad ji derėtų su minimaliu nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimu;
51. ragina Komisiją, atsižvelgiant į įgytą patirtį ir atliekant Reglamento (ES) Nr. 806/2014 peržiūrą, įvertinti, ar Bendra pertvarkymo valdyba ir nacionalinės pertvarkymo institucijos turi pakankamai ankstyvos intervencijos galių ir pakankamai ankstyvos intervencijos priemonių, kad būtų galima išvengti didelio bankų nusilpimo;
52. pabrėžia, kad pagal BPeM reglamentą Valdyba pirmiausia turėtų deramai pasirūpinti, kad būtų parengti sisteminės svarbos įstaigų pertvarkymo planai, įvertintos jų pertvarkymo galimybės ir imtasi visų reikalingų veiksmų, siekiant įveikti arba pašalinti visas jų pertvarkymo kliūtis; taip pat pabrėžia, kad Valdyba turi teisę reikalauti pakeisti įstaigų ar grupių struktūrą ir organizacinę sąrangą, siekiant imtis priemonių, kurios yra būtinos ir proporcingos, kad būtų sumažintos ar pašalintos esminės pertvarkymo priemonių taikymo kliūtys ir užtikrintos sėkmingo atitinkamų subjektų pertvarkymo galimybės;
53. atkreipia dėmesį į dvigubą Valdybos narių, kurie tuo pačiu metu yra ir sprendimus priimančius vykdomojo organo nariai, ir vyresnioji vadovybė, už savo veiksmus atskaitinga pirmininkui, vaidmenį ir mano, kad ši struktūra turėtų būti įvertinta prieš pasibaigiant dabartiniams įgaliojimams;
54. ragina valstybes nares, kurios dar to nepadarė, perkelti į nacionalinę teisę visas BYPD nuostatas ir pabrėžia, kad svarbu šios direktyvos nuostatas visapusiškai įgyvendinti ir vykdyti;
55. palankiai vertina tai, kad valstybės narės ratifikavo Tarpvyriausybinių susitarimą dėl įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo, nes dėl to bendras pertvarkymo mechanizmas gali pradėti veikti visu pajėgumu, įskaitant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės panaudojimą, nuo 2016 m. sausio 1 d. pagal suplanuotą tvarkaraštį; palankiai vertina tai, kad nustatytos *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą apskaičiavimo ir surinkimo per Bendrą pertvarkymo valdybą procedūros; apgailestauja dėl to, kad nuspręsta Bendrą pertvarkymo fondą įsteigti tarpvyriausybiniu susitarimu, o ne priimant Sąjungos teisės aktą; ragina Komisiją sparčiai imtis reikiamų veiksmų, kad tarpvyriausybinių susitarimas būtų greitai integruotas į ES teisės sistemą, kaip nurodyta susitarimo 16 straipsnyje ir penkių pirmininkų pranešime;
56. ragina Komisiją pateikti pasiūlymų, kaip toliau mažinti teisinę pretenzijų riziką pagal principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė nei taikant įprastinę bankroto procedūrą;
57. ragina valstybes nares veiksmingai ir laiku nacionaliniu lygmeniu surinkti visus su BYPD ir BPeM susijusius įnašus, kad jie būtų pervedami į Bendrą pertvarkymo fondą pagal tarpvyriausybinių susitarimą;

⁽¹⁾ OL L 173, 2014 6 12, p. 190.

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

58. ragina Komisiją ypač kruopščiai atlikti įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą apskaičiavimo peržiūrą, numatytą Deleguotojo reglamento (ES) 2015/63 27 konstatuojamojoje dalyje, ir ją atliekant visų pirma peržiūrėti, ar rizikos koeficientas yra tinkamas, siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai atspindėtas paprastesnių įstaigų rizikos profilis;

59. rekomenduoja, norint sėkmingai valdyti bankų krizes ateityje, atidžiai įvertinti įvairias galimybes, kuriomis gali pasinaudoti Valdyba pagal ES teisės aktus (jos galimybes taikyti įvairias pertvarkymo priemones užuot likvidavus banką), nepamirštant, kad svarbu užtikrinti finansinį stabilumą ir išsaugoti pasitikėjimą bankų sistema;

60. atkreipia dėmesį į tai, kad naštos pasidalijimo taisyklių ir gelbėjimo tik privačiomis lėšomis taisyklių, kurios turėjo retroaktyvų poveikį faktiniam skolos priemonių, išleistų prieš priimant pastarąsias teises nuostatas, rizikingumui, įsigaliojimo data skiriasi nuo atitinkamų investicijų apsaugos taisyklių nustatymo ir įgyvendinimo datos; ragina Bendrą pertvarkymo valdybą atlikti nuodugnų pereinamojo laikotarpio vertinimą ir užtikrinti, kad, laikantis teisės aktų reikalavimų, naujosios taisyklės būtų įgyvendinamos užtikrinant būtina proporcingumą ir teisingumą; prašo Komisiją ir Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją (ESMA) užtikrinti tinkamą investuotojų apsaugą;

61. pabrėžia, kad dėl to, jog Bendrą pertvarkymo fondą sudaro nacionaliniai skyriai, reikia greitai įdiegti tinkamą tarpinio finansavimo mechanizmą, siekiant pririnkus suteikti fondui pakankamai išteklių laikotarpiu, kol jis dar nėra baigtas formuoti, ir užtikrinti veiksmingą bankų ir valstybių atskyrimą; primena, kad Euro grupė ir ECOFIN ministrai savo 2013 m. gruodžio 18 d. pareiškime nurodė galimybę pasinaudoti nacionaliniais šaltiniais, iš bankų surenkant mokesčius, arba Europos stabilumo mechanizmu (ESM);

62. tačiau palankiai vertina pasiektą susitarimą užtikrinti viešąjį tarpinį finansavimą, siekiant padėti užtikrinti lėšų prieinamumą konkrečių pertvarkymo veiksmų atvejais, pasinaudojant nacionaliniais ištekliais;

63. primena 2015 m. gruodžio 8 d. ECOFIN pareiškimą ir jame priimtą išpareigojimą apsvastyti, kai tarpvyriausybinių susitarimų ratifikavimas bus užbaigtas, visų BGD nuostatų perkėlimo ir tarpinio finansavimo tvarkos nustatymo klausimus, taip pat tolesnius veiksmus ir tvarkaraštį, siekiant sukurti bendrą finansinio stabilumo stiprinimo priemonę, pagal kurią būtų lengviau skolintis iš Bendro pertvarkymo fondo ir kuri pradėtų veikti visu pajėgumu ne vėliau nei pasibaigus pereinamasis laikotarpis; tačiau pabrėžia, kad bendra finansinio stabilumo stiprinimo priemonė bus naudojama tik kaip kraštutinė priemonė, kai kitomis prudenčiomis priemonėmis sugriežtinimo ir krizės valdymo priemonėmis nebus galima pašalinti rizikos; primena, kad finansinio stabilumo stiprinimo priemonės poveikis biudžetui turėtų neutralizuotis per vidutinės trukmės laikotarpį ir pabrėžia, kad svarbu išvengti neatsakingo elgesio; pabrėžia, kad bankų sektorius turėtų likti atsakingas už lėšų grąžinimą ir visų dalyvaujančių valstybių bankai turėtų sumokėti mokesčius, įskaitant mokesčius *ex post*;

Trečiasis ramstis

64. primena, kad, neskaitant BPM ir BPeM, veiksmingose bankų sąjungoje turėtų būti užtikrintas pajėgumas suteikti vienodą aukšto lygio indėlių apsaugą, neatsižvelgiant į jų buvimo vietą, taip padedant realiai nutraukti ydingą sąsają tarp valstybės ir bankų, atkurti indėlininkų pasitikėjimą, suteikti vienodas veiklos sąlygas ir didinti finansinį stabilumą; mano, kad bet kokioje indėlių apsaugos sistemoje visada turi būti vengiama sukelti neatsakingo elgesio riziką, kartu užtikrinant prisiimančių riziką atsakingumą už savo prisiimtą riziką;

65. palankiai vertina 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos pasiūlytą dokumentų rinkinį dėl rizikos pasidalijimo ir rizikos mažinimo bankų sąjungoje; atkreipia dėmesį į laipsnišką perėjimą iš nacionalinių indėlių garantijų sistemų draudimo į bendro draudimo sistemą, o po to į galiausiai sukurtoje sistemoje dalyvaujančioms nacionalinėms indėlių garantijų sistemoms teikiamą visišką draudimą, taip pat į rizika grindžiamą įmokų dydžio apskaičiavimo metodiką; laukia, kada galės dalyvauti teisėkūros derybose, paremtose priimta pozicija;

66. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos indėlių garantijų sistemai sukurti reikia taikyti bendrą taisyklių sąvadą, taip pat įgyvendinti pirmąjį ir antrąjį bankų sąjungos ramsčius, be to, visoms dalyvaujančioms valstybėms narėms į nacionalinę teisę perkelti Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos ir Indėlių garantijų sistemų direktyvos nuostatas, taip pat taikyti papildomas priemones, kad būtų gerokai sumažinta Europos bankininkystės sistemai kylanti rizika; pabrėžia, kad taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę bus įdiegtas sisteminis rizikos vengimo mechanizmas, taip sumažinant bėgštavimus dėl neatsakingo elgesio rizikos, kurią galėtų paskatinti laipsniškas garantijų sistemų sujungimas; atkreipia dėmesį į Komisijos išpareigojimą toliau mažinti riziką ir užtikrinti vienodas veiklos sąlygas bankų sąjungoje;

2016 m. kovo 10 d., ketvirtadienis

67. atkreipia dėmesį į tai, kad gerai veikianti finansų sektoriaus įnašais finansuojama indėlių garantijų sistema yra vienas iš patikrintų būdų išvengti bankų gelbėjimo mokesčių mokėtojų pinigais;

68. primena, kad Komisijos vaidmuo yra užtikrinti vienodas veiklos sąlygas visoje ES ir kad jai reikėtų vengti bet kokio susiskaidymo vidaus rinkoje;

o

o o

69. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos Centriniam Bankui ir Bendrai pertvarkymo valdybai.
